

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul Centru)

Republica Moldova, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162.
Email: jcc@justice.md; Tel.: /+373 22/ 27-27-40
www.instante.justice.md

Dosar nr. 2-6648/2025

*Destinatar: Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28*

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Vă expediază copia încheierii nr.2-6648/2025 din 29 mai 2026 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de către reclamantul Pascari Ghenadie, în cadrul examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, către Pascari Ghenadie cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalități aferente.

Anexe: *copia încheierii nr. 2-6648/2025 din 29 mai 2026 – 2 file.
cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate – 6 file.
copia cererii de chemare în judecată – 17 file.*

Judecător

Guzun Corneliu

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Președintelui de ședință judiciară Judecătorului D-lui Corneliu Guzun

Pârâtul: *Pascari Ghenadie, 25.01.1952 a.n., pensionar.*

Reclamant: *Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Centru, sediul: mun.Chișinău, str.Vasile Lupu, 18*

C E R E R E

privind *ridicarea excepției de neconstituționalitate* a prevederilor art.4 alin.(4) pct. j) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr.1585 din 27.02.1998 cu modificările ulterioare, inclusiv a art.2 sintagma "avocații neangajați" din Anexa nr.2 la Legea nr.1593 din 26.12.2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, prezentată în conformitate

cu articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova și în ordinea art.12/1 CPC RM

În temeiul Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, s-a statuat că în sensul articolului 135 aliniatul (1) lit.a) și g) coroborat cu articolele 20,115,116 și 134 din Constituția Republicii Moldova, a fost explicată modalitatea de aplicare a instituției excepției de neconstituționalitate.

În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul instanței de judecată potrivit art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, Curtea Constituțională exercită controlul constituționalității:

- a) legilor și Hotărârilor Parlamentului;
- b) decretelor Președintelui Republicii Moldova;
- c) hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată asupra actelor cuprinse în art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție:

- a) în vigoare;
- b) care nu mai sunt în vigoare, dacă sub imperiul acestora s-au născut raporturi juridice care continuă să producă efecte, iar norma este aplicabilă raporturilor juridice litigioase și este determinantă în soluționarea cauzei.

Excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată de către:

- instanța de judecată din oficiu, care, respectând principiul supremației Constituției, nu este în drept să aplice o normă în privința căreia există incertitudini de constituționalitate;
- părțile în proces, inclusiv reprezentanții acestora, drepturile și interesele cărora pot fi afectate prin aplicarea unei norme neconstituționale la soluționarea cauzei.

Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție;
- excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în cazul neîntrunirii condițiilor menționate la punctul 4. În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea normelor, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională.

Sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către Judecători/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza.

Partea litigiului care a ridicat excepția de neconstituționalitate nu poate sesiza direct Curtea Constituțională.

Din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și pînă la adoptarea hotărîrii de către Curtea Constituțională, examinarea cauzei continuă, însă dezbaterile se suspendă.

În conformitate cu articolul 12/1 din CPC RM. Ridicarea excepției de neconstituționalitate

(1) În cazul existenței incertitudinii privin constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui articipant la proces, sesizează Curtea Constituțională;

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acestuia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîna pledoriile.

(4) Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii. Potrivit art.135 alin.(1) lit.a), g) din Constituția Republicii Moldova "Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte și rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție".

Totodată, aceleași prevederi se regăsesc și în art.4 alin.(1) lit.a), g) al Legii cu privire la Curtea Constituțională nr.137 din data de 13.12.1994 și în art.4 alin.(1) lit a) și g) din Codul Jurisprudenței constituționale.

Obiectul excepției de neconstituționalitate invocat supra îl constituie prevederile articolului 4 alin. (4) pct. j) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr.1585 din 27.02.1998 cu modificările ulterioare și art.2 sintagma "avocații neangajați" din Anexa nr.2 din legea nr.1593 din 26.12.2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de

asigurare obligatorie de asistență medicală, leji, care intră în categoria actelor menționate la art.13 alin.(1) lit.a) din Constituția RM, prevederi legale contestate, în care este statuat următoarele:

Legea nr.1585 din 27.02.1998:

articolul 4. Subiecții asigurării.

alin.(4) Guvernul are calitatea de asigurat pentru următoarele categorii de persoane neangajate cu domiciliul în Republica Moldova și aflate la evidența instituțiilor abilitate ale Republicii Moldova, specificate la alin.(9), cu excepția persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual:

pct. j) pensionarii;

alin.(9) Evidența nominală a categoriilor de persoane asigurate de către Guvern, indicate la alin. (4), se ține de următoarele instituții abilitate ale Republicii Moldova:

pct. c) Casa Națională de Asigurări Sociale – pentru categoriile indicate la alin.(4) lit. i) – k) și pentru categoria indicată la alin.(4) lit. l) privind persoanele cu dezabilitate severă cu vârsta de până la 18 ani.

Legea nr.1593 din 26.12.2002.

Anexa nr.2. Categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual

articolul 2. ...avocații..., neangajați,...

Ridicarea excepției de neconstituționalitate este solicitată de către un participant la prezentul proces civil – pârâțul Ghenadie Pascari.

În privința pertinentei cererii și aplicabilitatea ei în prezenta cauză civilă menționăm.

În conformitate cu art.4 din CPC RM. Carcinile procedurii civile.

Sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sunt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Articolul 5. Accesul liber la justiție.

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

(2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

(3) Renunțarea uneia dintre părți la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenții nu are efect juridic, cu excepția cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrare.

Astfel, prin dispozițiile art.1 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova se consfințește un deziderat de bază și anume că Republica Moldova este un stat de drept.

În strânsă concordanță cu prevederile constituționale enunțate, statul de drept își exercită puterea în conformitate cu legea, și pe cale de consecință urmează să aibă la baza activității sale un cadru legislativ adecvat, care să reglementeze armonios raporturile în ansamblul lor.

Realizarea practică a acestui deziderat constă în obligația generală, impusă tuturor subiecților de drept, inclusiv puterii legislative și executive, care în activitatea de legiferare, trebuie să respecte Legea fundamentală a țării și să asigure calitatea legislației și conferirea coerenței întregului sistem normativ.

În acest fel, se impune autorității legiuitoare și celei executive să asigure că activitatea de legiferare să se realizeze în limitele și în concordanță cu Legea fundamentală, totodată, să fie asigurată calitatea legislației. Aceasta întrucât, pentru a respecta și aplica corect legea, ea trebuie

cunoscută și înțeleasă, iar penbtru a fi înțeleasă, trebuie să fie suficient de precisă și previzibilă și anume pentru a oferi securitate juridică destinatarilor săi.

Astfel, în strînsă legătură cu proclamarea statului de drept prin norma constituțională sus menționată, intervine un alt principiu și anume cel al securității juridice, care la fel reprezintă un pilon al dezideratului menționat.

Fără a fi consacrat expres de normele constituționale, fiind mai degrabă o creație a jurisprudenței, aceasta constituie, un principiu fundamental al statului de drept, stat care este apreciat în bună măsură în funcție de calitatea legilor sale.

Acest principiu se referă la predictibilitatea soluției judiciare, aflându-se în strînsă legătură cu spețele concrete aduse în fața organelor de drept și a instanțelor de judecată.

Din perspectiva asigurării calității legii, se pot identifica reperele:

- a) respectarea principiului previzibilității legii din perspectiva legalității;
- b) predictibilitatea soluției judiciare, subsumată principiului securității juridice.

Lipsa calității și previzibilității prevederilor legale enunțate, care își au aplicabilitate în cadrul procesului civil pendinte, cubminează realizarea practică a garanțiilor reprezentate de principiile sus enumerate stabilite în Constituția Republicii Moldova.

Este evident că pentru a fi aplicat în înțelesul său, un act normativ trebuie să fie precis, previzibil și în deplină concordanță cu întreg sistem legislativ și totodată să asigure după cum am afirmat mai sus, securitatea juridică a destinatarilor săi.

În acord cu principiul general al legalității, care la fel reprezintă un pilon de bază a statului de drept, este necesară asigurarea accesibilității și previzibilității legii, inclusiv sub aspectul stabilității acesteia, instituind și o serie de repere pe care legiuitorul trebuie să le respecte pentru asigurarea acestor exigențe.

Principiul previzibilității impune ca autoritățile publice să reglementeze relațiile sociale prin adoptarea de acte normative care să între în vigoare, în cazuri justificate, după trecerea unei perioade rezonabile de timp, cu aducerea în concordanță a altor reglementări legale, astfel încât să permită oricărei persoane să poată recurge la consultanță de specialitate în vederea adoptării unei atitudini potrivite.

Lipsa unei asemenea exigențe a normelor juridice determină o nesiguranță a raporturilor juridice, care poate avea ca efect vătămarea drepturilor subiecților de drept vizați de ipoteza normei legale.

Se va sublinia, că, potrivit alin.(2) art.4 al Legii nr.1585/1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală că "(2) Asiguratul este persoana fizică obligată prin lege să își asigure riscul propriu de a s îmbolnăvi sau Guvernul, pentru categoriile de persoane prevăzute la alin.(4)".

Categoriile de persoane asigurate de Guvern sunt indicate la alin.(4) art.4, printre care, la **lit. j) și pensionarii, care nu sunt persoane angajate și obligate prin lege să se asigure în mod individual.**

Totodată, alin.(5) stipulează că: "(5) Calitatea de asigurat și de plătitor al primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru persoanele neangajate, care nu sunt indicate la alin.(4), o au ele însăși".

Potrivit alin.(3/1) art.5 al legii 1585/1998: "Asigurarea obligatorie de asistență medicală a persoanelor neangajate și neasigurate din contul bugetului de stat se realizează în mod individual, prin achitarea primei de asigurare stabilite în sumă fixă, în mărimea, modul și termenele prevăzute de legislație".

Prin urmare, din conținutul dispozițiilor citate mai sus rezultă, că Legea menționată **NU abligă la asigurarea individuală persoanele neangajate indicate la alin.(4) și asigurate din contul bugetului de stat.** Cu alte cuvinte, excepția la alin.(4) art.4 în privința persoanei obligate prin lege să se asigure în mod individual, este anulată de alte dispoziții ale aceleiași legi, mai sus citate, care stipulează să persoanele indicate la alin.(4) și asigurate din contul bugetului de stat nu au

calitatea de asigurat și obligația de a se asigura în mod individual, fiind doar beneficiar al asigurării. Totodată, conform anexei nr.2 pct.2 al Legii nr.1593/2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, prevede categoriile de plătitori ai primelor AOAM în sumă fixă, incluzând avocații, indiferent de forma juridică a activității, inclusiv cei neangajați.

Anexa nr.2 pct.2 al Legii nr.1593/2002, în partea în care vizează persoanele care nu au obligația să se asigure în mod individual conform alin.(4) art.4 al Legii 1585/1998, este în contradicție cu dispozițiile alin.(4) și (5) art.4 și alin.(3/1) art.5 al Legii nr.1585/1998. Contradicția poate fi soluționată prin interpretare, aplicând principiul *lex posteriori*.

În consecință, scutirea unor categorii de persoane neangajate de obligația asigurării de asistență medicală în mod individual, în condițiile în care la momentul intrării în vigoare a normei juridice date acestea în virtutea altei calități erau obligate să se asigure în mod individual, permite celor din urmă să beneficieze de scutirea acordată prin noua lege. În mod similar, se vor aplica regulile *lex posteriori* și în privința celorlalte calități care scutesc de obligația asigurării obligatorii de asistență medicală în mod individual.

Astfel, în cazul avocaților care au atins vârsta de pensionare și au statut de pensionari, dar continuă să activeze în calitate de avocați, se va considera că aceștea nu trebuie obligați să plătească prima AOAM, deoarece fac parte deja din categoria persoanelor asigurate de stat, iar decizia avocatului cu statut de pensionar de a continua exercitarea profesiei de avocat nu trebuie să-l dezavantajeze în raport cu alte persoane cu statut de pensionar care aleg să nu desfășoare în continuare o activitate profesională pe perioada pensionării.

Deci, se va atrage atenția asupra necesității unui tratament egal și echitabil și neadmiterea tratamentului discriminatoriu în privința scutirilor de plată a primei AOAM al persoanelor prevăzute la anexa nr.2 la Legea nr.1593/2002.

Chiar dacă se consideră că tratamentul diferit al persoanei doar pentru motivul că are statut de avocat ar putea fi cumva justificat de alte circumstanțe obiective neclare, contrar principiului calității legii, Curtea Constituțională, prin hotărîrea nr.08 din 06.04.2023, a stabilit că excluderea persoanelor din categoria de "persoană asigurată de Guvern", și includerea lor în categoria 4 "persoană asigurată individual", doar pentru motivul că dețin statut de avocat, nu are la bază un criteriu obiectiv, deoarece nu ia în considerare circumstanțele de ordin obiectiv precum ar fi posibilitatea realizării veniturilor din activitatea profesională de avocat.

Vom accentua, că scutirea unor categorii de persoane, care desfășoară acele activități prevăzute la anexa nr.2 al Legii nr.1593/2002, de la plata primelor de asigurare obligatorie, doar pentru faptul că dețin un anumit statut, nu reprezintă o abordare echitabilă în raport cu celelalte categorii de persoane, or nu are la bază decât un criteriu de ordin subiectiv.

Statutul de avocat nu garantează realizarea unor venituri și în asemenea situații avocații neangajați care se încadrează concomitent în categoria persoanelor asigurate de Guvern, în temeiul alin.(4) art.4 al Legii nr.1585/1998, se regăsesc în situații comparabile cu persoanele asigurate de Guvern care nu au calitatea de avocat și nu sunt angajate.

După cum rezultă din &60 al Hotărîrii Curții Constituționale nr.8/2023 "Din conținutul normelor analizate, Curtea concluzionează că licența de avocat nu presupune și încasarea în mod automat a unor venituri preciniare, încasarea acestora fiind dependentă, inter alia, de efortul fizic și intelectual (capacitatea de muncă) depus, de capacitatea avocatului de a avea clienți și a le presta acestora asistență juridică calificată. Iar, la &61 Curtea Constituțională a stipulat că:"Dimpotrivă, deținerea licenței de avocat ar putea constitui un criteriu obiectiv care ar justifica excluderea persoanelor cu dezabilități din categoria persoanelor asigurate de Guvern dacă mecanismul legal ar ține cont de veniturile persoanelor în discuție."

Un criteriu primar obiectiv care indică în privința realizării unui venit din activitatea profesională în sectorul justiției, de exemplu, este dreptul de a exercita efectiv această profesie, care poate avea loc doar în condițiile în care reprezentantul acelei profesii nu are activitatea suspendată și este, în cazul avocaților, inclus în Lista avocaților cu drept de exercitare. **În condițiile în care**

legislația îngrădește avocatul sau alt reprezentant al profesiei libere de a exercita activitatea profesională, nici nu se poate pretinde existența unui venit similar unei persoane angajate sau venit din activitatea de întreprinzător în bază de patentă.

În acest sens, în măsura în care, pentru alte categorii de persoane, precum titularii de patentă de întreprinzător, nu se instituie nici un criteriu obiectiv pentru a fi scutiți de plata primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, considerăm că același tratament trebuie aplicat față de alte profesii, activități și persoane care sun indicate la alin.(4) art.4 al Legoo nr.1585/1998, în cazul contestat, a avocaților, care au statut de pensionari și continuă activitatea profesională.

Or, asigurarea securității juridice trebuie observată cu mai mare strictețe în cazul regulilor cu implicații și consecințe restrictive pentru cetățenii Republicii Moldova.

Conform art.54 alin.(1) din Constituție prevede că în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Deaceea, în condițiile în care prevederile legale criticate sunt create permise privind încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale în modul în care s-a descris, este necesară înlăturarea acestora prin declararea neconstituționalității acestora.

Astfel, în cazul în care instanța va constata faptul că sesizarea dată corespunde cerințelor prevăzute de Hotărîrea Curții Constituționale din 09.02.2016 și prevederilor art.12 cu indicele 1 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova și va admite cererea pârâtului Ghenadie Pascari solicităm ridicarea excepției de neconstituționalitate a corespunderii nomelor enunțate contestate cu prevederile articolelor 1 alin.(3), 20 alin.(1), 23 alin.(2) 26 alin.(2) coroborat cu art.54 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova.

Corespunzător, solicităm și suspendarea examinării cauzei civile conform art.12/1 CPC RM.

În urma celor expuse supra și în baza nornelor legale relevante, inclusiv art.135 alin alin.(1) lit. a), g) din Constituția Republicii Moldova, art.12 cu indicele 1 din Codul de procedură civilă al RM, a Hotărîrii Curții Constituționale nr.2 din 08.02.2016,

S O L I C I T :

1.Admiterea prezentei cereri.

2.Ridicarea excepției de neconstituționalitate pentru verificarea constituționalității *corespunderii* prevederilor art.4 alin.(4) pct. j) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr.1585 din 27.02 1998 cu modificările ulterioare, a sintagmei "avocații neangajați" din punctul 2 din Anexa nr.2 la Legea nr.1593 din 26.12.2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, deci, în privința corespunderii acestor norme cu prevederile articolelor 1 alin.(3), 20 alin.(1), 23 alin.(2), coroborat cu prevederile art.54 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova.

3.Suspendarea emiterii Deciziei în prezenta cauză civilă în temeiul articolului 12 cu indicele 1 alin.(3) din Codul de procedură civilă al RM pînă la emiterea Hotărîrii Curții Constituționale pe marginea sesizării expuse în prezenta cerere.

Anexă: Copia cererii pentru reclamant.

Cu respect, pârâtul
"13" mai 2026

Ghenadie Pascari

ÎNCHEIERE

28 mai 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediu Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Grefier

Guzun Corneliu

Russu Adelina

examinând în ședință publică cererea pârâtului Pascari Ghenadie privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, înaintată în cadrul examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, către Pascari Ghenadie cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalități aferente,

constată:

La 28 martie 2025 Compania Națională de Asigurări în Medicină a depus cerere de chemare în judecată către Pascari Ghenadie cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalități aferente.

Solicită reclamantul, în cererea de chemare în judecată: încasarea de la Pascari Ghenadie,

avocat care activează în baza licenței nr. 408 din 25.02.2002 fiind asociat al BAA „Fenix” în folosul CNAM a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2022 și 2023 în sumă de 16 692 lei și a penalității în sumă de 4590.30 lei.

În cadrul examinării prezentei acțiuni, pârâtul Pascari Ghenadie a înaintat o cerere de sesizare a Curții Constituționale, în vederea realizării controlului constituționalității dispozițiilor art. 4 alin. (4) pct. j) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585 din 27.02.1998 cu modificările ulterioare, care are următorul cuprins, „*Guvernul are calitatea de asigurat pentru următoarele categorii de persoane neangajate cu domiciliul în Republica Moldova și aflate la evidența instituțiilor abilitate ale Republicii Moldova, specificate la alin.(9), cu excepția persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual: pensionari*” și a sintagmei „*avocații neangajați*” din pct. 2 din anexa nr. 2 la Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26.12.2002.

Verificând sesizarea înaintată de pârâtul Pascari Ghenadie prin prisma art. 12¹ Cod de procedură civilă, instanța de judecată o va admite, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.12¹ Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile.

(4) Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin. (2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

În speță, s-a stabilit că, la 28 martie 2025 Compania Națională de Asigurări în Medicină a depus cerere de chemare în judecată către Pascari Ghenadie privind încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2022 și 2023 în sumă de 16 692 lei și a penalității în sumă de 4590.30 lei.

Conform art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Astfel, se constată că, obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată de către partea în proces, iar prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, reieșind din obiectul și temeiurile de fapt și de drept ale prezentei acțiuni.

La fel, se va reține că, nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

Întrunindu-se cumulativ condițiile date, instanța va sesiza Curtea Constituțională pentru a se expune, conform sesizării Pârâtului Ghenadie Pascari,

asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 alin. (4) pct. j) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585 din 27.02.1998 și a pct. 2 din anexa nr. 2 la Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26.12.2002.

În conformitate cu art. 12¹, 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

dispune:

Cererea pârâtului Pascari Ghenadie privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, înaintată în cadrul examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, către Pascari Ghenadie cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalități aferente, se admite.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității dispozițiilor art. 4 alin. (4) pct. j) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585 din 27.02.1998 cu modificările ulterioare, cu următorul cuprins, *„Guvernul are calitatea de asigurat pentru următoarele categorii de persoane neangajate cu domiciliul în Republica Moldova și aflate la evidența instituțiilor abilitate ale Republicii Moldova, specificate la alin. (9), cu excepția persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual: pensionari”* și a sintagmei *„avocații neangajați”* din pct. 2 din anexa nr. 2 la Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26.12.2002.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea pârâtului Pascari Ghenadie și copia cererii de chemare în judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Judecător

Guzun Corneliu

Copia corespunde originalului